ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS JAKARTA)

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนมกราคม 2569

Contact Details:

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Jakarta

oaa_jakarta

www.opsmoac.go.th/jakarta-home

อินโดนีเซียประเมินเศรษฐกิจปี 2569 โต 6% แม้รายได้รัฐต่ำกว่าคาด แต่ยังคุมขาดดุลไม่เกิน 3% ของ GDP

อินโดนีเซียแสดงความเชื่อมั่นว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2569 มีแนวโน้มแตะระดับ ร้อยละ 6 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานหลัก (baseline assumption) ของภาครัฐที่กำหนดไว้ประมาณ ร้อยละ 5.4 ในร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี (draft state budget) โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นาย Purbaya Yudhi Sadewa ระบุว่า แนวโน้มดังกล่าวได้รับแรงสนับสนุนจากภาวะเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้น การปรับนโยบายในระยะหลังอย่างมีประสิทธิผล ตลอดจนการประสานงานที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างนโยบายการคลังและนโยบายการเงินร่วมกับธนาคารกลางอินโดนีเซีย (Bank Indonesia: BI) ทั้งนี้ สัญญาณสภาพคล่องที่เริ่มผ่อนคลายสะท้อนผ่านทิศทางเชิงบวกของฐานเงิน (Base money: M0) ซึ่งมีส่วนช่วยฟื้นแรงส่งทางเศรษฐกิจภายหลังการขยายตัวที่ชะลอลงในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568

เพื่อสนับสนุนการเติบโตในระดับที่สูงขึ้น รัฐบาลมีแผนเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐตั้งแต่ต้นปีเพื่อกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะแรก ควบคู่กับการรักษาวินัยการคลัง (fiscal discipline) อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีฯ ยอมรับว่า รายได้ภาครัฐต่ำกว่าคาดเล็กน้อย ส่งผลให้มีความเป็นไปได้ที่ดุลขาดดุลงบประมาณอาจสูงกว่าประมาณการปี 2568 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.78 ของ GDP ทั้งนี้ คาดว่าระดับการขาดดุลยังคงอยู่ภายใต้เพดานตามกฎหมายที่กำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ 3 ของ GDP ขณะเดียวกัน รัฐบาลเดินหน้ายกระดับการปรับปรุงบรรยากาศการลงทุนผ่านมาตรการ “Debottlenecking” แบบบูรณาการ เพื่อคลี่คลายอุปสรรคด้านกฎระเบียบและกระบวนการทางธุรการ โดยมาตรการดังกล่าวเริ่มดึงดูดความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติอีกครั้ง โดยเฉพาะจากสิงคโปร์ และประเทศคู่ค้าที่มีการลงทุนอยู่เดิม ส่งผลให้ความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นว่า “การลงทุน” จะเป็นแรงขับเคลื่อนเพิ่มเติมของการเติบโตในปี 2569

ที่มา: thestar.com.my วันที่ 5 มกราคม 2569

ผลผลิตข้าวโพดอินโดนีเซียเกิน-เลิกนำเข้า เปิดแผนส่งออกปี 2569

สำนักงานอาหารแห่งชาติอินโดนีเซีย (National Food Agency: Bapanas) ประเมินว่า อินโดนีเซียอาจส่งออกข้าวโพดได้ประมาณ 52,900 ตันในปี 2569 ภายใต้เงื่อนไขว่าการส่งออกจะไม่กระทบต่อการตอบสนองความต้องการในประเทศ โดยระบุว่าแนวโน้มดังกล่าวเกิดจากการปรับดีขึ้นทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของผลผลิตข้าวโพดในประเทศ

ทั้งนี้ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่าในปี 2568 ผลผลิตข้าวโพดเมล็ดแห้งที่ความชื้นร้อยละ 14 อยู่ที่ 16.11 ล้านตัน ขณะที่ความต้องการบริโภคในระดับความชื้นเดียวกันอยู่ที่ 15.64 ล้านตัน ส่งผลให้มีส่วนเกินประมาณ 470,000 ตัน นอกจากนี้ ในประมาณการ “ดุลอาหารแห่งชาติ” ที่ Bapanas จัดทำร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คาดว่าสต็อกยกมา (carry-over) จากปี 2568 ไปปี 2569 จะอยู่ที่ประมาณ 4.5 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอรองรับความต้องการเกือบ 3 เดือน (โดยเฉลี่ยความต้องการรายเดือนประมาณ 1.4 ล้านตัน) และถูกใช้เป็นดัชนีประกอบการประเมินว่าอินโดนีเซียบรรลุความพึ่งพาตนเองด้านข้าวโพด (Corn self-sufficiency) ในปี 2568

สำหรับปี 2569 Bapanas คาดว่าผลผลิตข้าวโพดทั้งประเทศจะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 18 ล้านตัน และสต็อกปลายปี 2569 จะยังอยู่ในระดับประมาณ 4.5 ล้านตัน ซึ่งภาครัฐประเมินว่าเพียงพอต่อการรักษาเสถียรภาพด้านอุปทานและราคา จึงเห็นชอบให้งดการนำเข้าข้าวโพด ในปี 2569 ทั้งเพื่อวัตถุประสงค์อาหารสัตว์ เมล็ดพันธุ์ และการบริโภคครัวเรือน

ด้านมาตรการรองรับเกษตรกร รัฐบาลกำหนดราคาซื้อโดยภาครัฐ (HPP) ตามมติ/คำสั่งที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดราคา 5,500 รูเปียห์/กก. สำหรับข้าวโพดเมล็ดแห้งที่ระดับเกษตรกรความชื้นร้อยละ 18–20 และราคา 6,400 รูเปียห์/กก. ณ คลังของ Bulog สำหรับข้าวโพดความชื้นไม่เกินร้อยละ 14 และมีอะฟลาทอกซิน (aflatoxin) ไม่เกิน 50 ส่วนในพันล้าน (ppb) เพื่อสนับสนุนการดูดซับผลผลิต ลดความเสี่ยงการคงค้างในพื้นที่เพาะปลูก และคงดุลยภาพตลาด

ที่มา: mistar.id และ en.tempo.co วันที่ 6 มกราคม 2569

โรบัสตาอินโดนีเซียขยายตัวเด่น หนุนแนวโน้มผลผลิตและส่งออก

ผลผลิตกาแฟของอินโดนีเซียในปีตลาด 2568/69 (เมษายน–มีนาคม) คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 12.5 ล้านกระสอบ (กระสอบละ 60 กก.) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 18 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ตามรายงาน Coffee Semi-annual ของหน่วยงานบริการด้านการเกษตรต่างประเทศ (Foreign Agricultural Service – FAS) ภายใต้กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกาประจำกรุงจาการ์ตา โดยแรงขับเคลื่อนสำคัญมาจากการฟื้นตัวของกาแฟโรบัสตา (Robusta) ภายหลังได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศรุนแรงในฤดู 2566/67

รายงานระบุว่า การเพิ่มขึ้นดังกล่าวเกิดจากผลผลิตต่อพื้นที่ (Yield) ที่ปรับดีขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ราบของแหล่งผลิตโรบัสตาที่ฟื้นตัวเร็วเกินคาด ประกอบกับปริมาณฝนที่เหมาะสมขึ้น การตัดแต่งกิ่งอย่างสม่ำเสมอ และการใช้ปัจจัยการผลิตมากขึ้น ช่วยหนุนการฟื้นตัวของผลผลิต โดยพื้นที่สำคัญอยู่บนเกาะสุมาตรา อาทิ จังหวัดลัมปุง จังหวัดเบิงกูลู และจังหวัดสุมาตราใต้ ทั้งนี้ โรบัสตาคาดว่าจะมีสัดส่วนหลักของผลผลิตรวม โดยอยู่ที่ประมาณ 11 ล้านกระสอบ ในปีตลาดดังกล่าว

ด้านการค้า FAS ปรับเพิ่มประมาณการส่งออกเมล็ดกาแฟดิบ (green coffee/green bean) ของอินโดนีเซียในปีตลาด 2568/69 เป็น 7.8 ล้านกระสอบ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 27 จากปีก่อนหน้า โดยได้รับปัจจัยสนับหนุนสำคัญจากอุปทานเพื่อการส่งออกที่สูงขึ้น อุปสงค์โลกที่แข็งแกร่ง และการอ่อนค่าของเงินรูเปียห์ ทั้งนี้ ช่วงเมษายน–สิงหาคม 2568 ปริมาณส่งออกอยู่ที่ 3.5 ล้านกระสอบ สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อนถึง ร้อยละ 83

สหรัฐฯ ยังคงเป็นตลาดสำคัญ แต่สัดส่วนในครึ่งแรกของปีตลาดลดลงมาอยู่ประมาณ ร้อยละ 9 (จากร้อยละ 12) ภายหลังการบังคับใช้มาตรการภาษีตอบโต้ในช่วงสั้นตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2568 และต่อมาถูกยกเลิกในเดือนพฤศจิกายน 2568 ขณะที่ตลาดปลายทางอื่นมีบทบาทสูง ได้แก่ อียิปต์ เบลเยียม มาเลเซีย รัสเซีย เยอรมนี เวียดนาม และญี่ปุ่น ซึ่งรวมกันคิดเป็นสัดส่วนสำคัญของการส่งออกเมล็ดกาแฟดิบ

สำหรับอุปสงค์ภายในประเทศ FAS คาดว่าการบริโภคกาแฟในประเทศอยู่ที่ประมาณ 4.8 ล้านกระสอบ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยแนวโน้มราคากาแฟที่สูงขึ้นและกำลังซื้อที่อ่อนตัวทำให้ผู้บริโภคหันไปเลือกผลิตภัณฑ์สูตรผสมราคาย่อมเยา (Cheaper blends) มากขึ้น ขณะที่ปริมาณคงเหลือปลายงวด (Ending stocks) คาดว่าจะอยู่ที่ 748,000 กระสอบ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 713,000 กระสอบ แต่ยังอยู่ในระดับไม่สูงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในอดีต

ที่มา: dailycoffeenews..com วันที่ 7 มกราคม 2569

คุมเข้มสวนปาล์มในเขตป่า: อินโดนีเซียอาจยึดเพิ่ม 4–5 ล้านเฮกตาร์ในปี 2569

ประธานาธิบดี Prabowo Subianto เปิดเผยว่า รัฐบาลอาจดำเนินการเข้าควบคุม (Seize) พื้นที่สวนปาล์มน้ำมันเพิ่มเติมประมาณ 4–5 ล้านเฮกตาร์ในปี 2569 ภายใต้มาตรการบังคับใช้กฎระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง มาตรการดังกล่าวสืบเนื่องจากผลการดำเนินงานในปี 2568 ที่คณะทำงานหน่วยงานเฉพาะกิจของรัฐ ซึ่งประกอบด้วย กองทัพ ตำรวจ และอัยการของรัฐ ได้เข้าควบคุมพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันประมาณ 4.1 ล้านเฮกตาร์ ที่ถูกระบุว่าดำเนินกิจการโดยมิชอบภายในเขตพื้นที่ป่า โดยการบังคับใช้กฎหมายครอบคลุมทั้งบริษัทปาล์มน้ำมันรายใหญ่และเกษตรกรรายย่อย

อินโดนีเซียในฐานะผู้ผลิตปาล์มน้ำมันรายใหญ่ที่สุดของโลก มีพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันรวมประมาณ 16.8 ล้านเฮกตาร์ และอยู่ระหว่างการยกระดับการกำกับดูแลเพื่อให้การพัฒนาภาคสวนปาล์มน้ำมันเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้ การรณรงค์ที่เริ่มต้นตั้งแต่ต้นปี 2568 และได้รับแรงสนับสนุนจากกองทัพ ได้สร้างความกังวลให้ภาคอุตสาหกรรม ขณะที่นักวิเคราะห์ประเมินว่า เมื่อประกอบกับแผนขยายการใช้ไบโอดีเซลของอินโดนีเซีย การเข้าควบคุมพื้นที่เพิ่มเติมอาจเพิ่มแรงกดดันต่อระดับราคาในตลาดโลก ผ่านความเสี่ยงต่อการรบกวนการผลิตและอุปทาน

นอกจากนี้ มีรายงานว่า พื้นที่ประมาณ 1.7 ล้านเฮกตาร์ จากพื้นที่ที่ถูกเข้าควบคุมในปี 2568 ถูกส่งมอบให้รัฐวิสาหกิจ บริษัท PT Agrinas Palma Nusantara เพื่อขยายฐานพื้นที่เพาะปลูกและบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ขณะเดียวกัน มาตรการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวได้รับความสนใจจากภาคธุรกิจและนักวิเคราะห์ โดยมีข้อสังเกตถึงความเป็นไปได้ที่จะกระทบต่ออุปทานปาล์มน้ำมันและระดับราคาในตลาดโลก โดยเฉพาะในบริบทที่อินโดนีเซียยังขับเคลื่อนนโยบายขยายการใช้ไบโอดีเซล อย่างไรก็ตาม รัฐบาลย้ำว่าแนวทางดังกล่าวมุ่งคุ้มครองความสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนเสถียรภาพของตลาดในระยะยาว

ที่มา: reuters..com วันที่ 7 มกราคม 2569

หลังบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านข้าว อินโดนีเซียเร่งขยายส่งออกอาหาร ตั้งเป้าส่งออกข้าวปี 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย แสดงความเชื่อมั่นว่าอินโดนีเซียมีศักยภาพในการส่งออกข้าวในปี 2569 ซึ่งอาจเป็น “ครั้งแรกในประวัติศาสตร์” โดยมีเงื่อนไขสำคัญคือ Bulog (รัฐวิสาหกิจด้านโลจิสติกส์และการบริหารจัดการสำรองสินค้าอาหารของรัฐ) ต้องสามารถคงระดับการดูดซับผลผลิตข้าว/ข้าวเปลือกจากเกษตรกรให้ใกล้เคียงกับปี 2568

ในด้านผลผลิตข้าว แหล่งข่าวระบุว่าในปี 2568 อินโดนีเซียมีผลผลิตข้าวเทียบเท่าข้าวสารอยู่ที่ประมาณ 34 ล้านตัน ขณะที่ประมาณการล่าสุดของปี 2569 ได้รับการปรับเพิ่มเป็น 34.77 ล้านตัน จากประมาณการเดิม 32.07 ล้านตัน ตามข้อมูลจากการสำรวจกรอบตัวอย่างพื้นที่ (KSA) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS)

ในระดับนโยบายรัฐบาล Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร ระบุว่า ภาครัฐมีเป้าหมายยกระดับการส่งออกสินค้าอาหารเชิงยุทธศาสตร์ ภายหลังอินโดนีเซียประกาศบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านข้าว (Rice self-sufficiency) ในปี 2568 โดยคาดว่ากำลังการผลิตสินค้าแหล่งคาร์โบไฮเดรตหลัก เช่น ข้าวและข้าวโพด จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ภาครัฐจะเร่งเพิ่มผลผลิตสินค้าโปรตีนจากภาคประมง ปศุสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อเสริมความมั่นคงด้านอาหาร และรองรับอุปทานสำหรับโครงการอาหารโภชนาการฟรี (MBG)

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ ยังแสดงท่าทีเชิงบวกต่อการลดการพึ่งพาการนำเข้า โดยระบุว่าในปี 2569 อินโดนีเซียมีความเป็นไปได้ที่จะ ไม่ต้องนำเข้าน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (Refined sugar) โดยอ้างถึงโครงการพัฒนาไร่อ้อยขนาดใหญ่ในจังหวัดชวาตะวันออก ขณะเดียวกัน มีการอ้างอิงข้อมูลว่า บริษัท PT Sinergi Gula Nusantara (SGN) มีแผนดำเนินโครงการปลูกทดแทน (replanting) อ้อย วงเงินลงทุน 9.95 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งคาดว่าจะสนับสนุนการจ้างงานประมาณ 1.6 ล้านตำแหน่ง และหนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรปลายน้ำ

ด้านปัจจัยเอื้อเชิงระบบ มีการระบุว่าความคืบหน้าของวาระความพึ่งพาตนเองด้านอาหารเกิดจากความร่วมมือข้ามกระทรวง/หน่วยงาน การกำกับดูแลการกระจายปุ๋ยที่เข้มงวด ตลอดจนการบังคับใช้มาตรการทางปกครองและกฎหมายอย่างจริงจัง ควบคู่กับการจัดสรรงบประมาณภาคการเกษตรราว 40 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งเป็นระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ตามที่ให้ข้อมูลตัวเลขการค้าภาคเกษตรว่า มูลค่าส่งออก 629 ล้านล้านรูเปียห์ ขณะที่ นำเข้า 321 ล้านล้านรูเปียห์ พร้อมระบุว่า “การส่งออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33” “ผลสำเร็จดังกล่าวตอกย้ำขีดความสามารถในการแข่งขันและความยืดหยุ่นของอินโดนีเซียที่เพิ่มขึ้นในตลาดการเกษตรโลก”

ที่มา: kumparan.com วันที่ 9 มกราคม 2569

ผลผลิตเกษตรและปศุสัตว์เขตรีมบังปี 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.84

ภาคการเกษตรและปศุสัตว์ของเขตรีมบัง (Rembang Regency) จังหวัดชวากลาง มีผลการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในปี 2568 โดยสำนักงานเกษตรและความมั่นคงอาหารท้องถิ่น รายงานว่า ผลผลิตรวมของสินค้าเกษตรสำคัญซึ่งครอบคลุมพืชอาหาร พืชสวน (horticulture) พืชไร่/พืชเศรษฐกิจ และปศุสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 6.84 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยปริมาณผลผลิตรวมอยู่ที่ 8.57 ล้านหน่วย เพิ่มขึ้นจาก 8.03 ล้านหน่วยในปี 2567 ภายใต้ภาพรวมการเติบโตดังกล่าว ในหมวดพืชอาหาร ผลผลิต “ข้าว” เพิ่มขึ้นอย่าง โดดเด่น จาก 199,331 ตันในปี 2567 เป็น 295,825 ตันในปี 2568 หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 50 ส่งผลให้พื้นที่สามารถรักษาสถานะ“ส่วนเกินข้าว” ต่อเนื่องเกือบ 30 เดือน ซึ่งช่วยเสริมความมั่นคงอาหารระดับพื้นที่และสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น

ด้านพืชสวนมีแนวโน้มที่ดี โดยผลผลิตหอมแดงเพิ่มจาก 9,815 ควินทัลเป็น 11,139.60 ควินทัล ขณะที่ผลิตภาพเพิ่มจาก 90.46 ควินทัลต่อเฮกตาร์ เป็น 94.4 ควินทัลต่อเฮกตาร์ นอกจากนี้ คาดว่าผลผลิตพริกชี้ฟ้าและพริกขี้หนูในปี 2568 จะเพิ่มขึ้นเป็น 8,868.91 ควินทัล และ 14,828 ควินทัล ตามลำดับ โดยผลิตภาพของทั้งสองชนิดปรับสูงขึ้นเช่นกัน สำหรับพืชไร่/พืชเศรษฐกิจ รายงานระบุว่า ในปี 2568 ผลผลิตอ้อยน้ำตาล (crystal sugar cane) อยู่ที่ 32,757 ตัน และอ้อยปลูก (grown sugar cane) อยู่ที่ 12,170 ตัน แม้ปริมาณผลผลิตรวมจะลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า แต่ระดับผลิตภาพของทั้งสองรายการยังคงทรงตัวในภาพรวม ขณะเดียวกัน ผลผลิตยาสูบยังคงอยู่ที่ 15,448 ตันในปีเดียวกัน

ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวดังกล่าว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระบุว่า มาตรการเชิงนโยบายและการดำเนินการเชิงปฏิบัติที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ การบริหารจัดการให้อุปทานปุ๋ยมีเสถียรภาพในระดับราคาที่เข้าถึงได้ ระดับราคาผลผลิตหน้าฟาร์มที่เอื้อต่อแรงจูงใจในการเพาะปลูก ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร อาทิ ระบบชลประทานแบบสูบน้ำ (pumped irrigation) การปรับปรุงเครือข่ายชลประทาน และการจัดทำบ่อบาดาลเพื่อการเกษตรในหลายพื้นที่ ซึ่งมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดความเสี่ยงด้านผลผลิต

ขณะเดียวกัน ภาคปศุสัตว์ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยจำนวนโคเพิ่มจาก 108,110 เป็น 110,285 ตัว แพะเพิ่มจาก 81,330 เป็น 83,293 ตัว และแกะเพิ่มจาก 12,860 เป็น 13,266 ตัว นอกจากนี้ การผลิตไก่เนื้อ (broiler) เพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัด โดยมีปริมาณการผลิต 7.17 ล้าน ขณะที่ ไก่พื้นเมืองอยู่ที่ 375,865 ตัวในปี 2568 ทั้งนี้ ผลการดำเนินงานดังกล่าวมีส่วนสนับสนุนความยืดหยุ่นของบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และหน่วยงานปกครองท้องถิ่นยืนยันแนวทางการรักษาเสถียรภาพการผลิตควบคู่กับการมุ่งสู่ความพึ่งพาตนเองระยะยาว ผ่านการสนับสนุนด้านเทคนิคและการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานสำหรับชุมชนเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: en.antaranews.com วันที่ 12 มกราคม 2568

อินโดนีเซียรับประกันการส่งออกสินค้าประมงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลผ่านระบบการรับรอง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) เดินหน้าเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกสินค้าประมงในตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้การส่งออกต้องปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัด ผ่านใบรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง (Fish Products Quality and Safety Certificate:SMKHP) ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวมุ่งยกระดับการเข้าถึงตลาดต่างประเทศและเพิ่มความเชื่อมั่นต่อสินค้า “ผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซีย” ในห่วงโซ่อุปทานระดับสากล

SMKHP ทำหน้าที่เป็นเอกสารรับรองอย่างเป็นทางการว่า ผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียเป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขลักษณะ (sanitation) สุขอนามัย (hygiene) และความปลอดภัยอาหาร (food safety) ตามมาตรฐานที่ประเทศปลายทางกำหนด ส่งผลให้กระบวนการนำเข้าและการกระจายสินค้าในต่างประเทศดำเนินไปได้อย่างราบรื่นมากขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระบุว่า การควบคุมคุณภาพอย่างสม่ำเสมอตลอดกระบวนการผลิต (end-to-end quality control) มีส่วนสำคัญต่อการเสริมสร้างความไว้วางใจของตลาด และช่วยให้ผู้ส่งออกเข้าสู่ตลาดได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ประสิทธิผลของระบบรับรองดังกล่าวปรากฏเป็นรูปธรรมจากกรณี ตู้คอนเทนเนอร์กุ้งแช่แข็ง 20 ตู้ จากเมืองสุราบายา ซึ่งถูกระงับไว้ชั่วคราว ณ ท่าเรือในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากเอกสารประกอบไม่ครบถ้วน ต่อมาเมื่อมีการนำเสนอ SMKHP ซึ่งออกและตรวจสอบ โดย KKP สินค้าดังกล่าวจึงได้รับการอนุมัติให้ผ่านพิธีการและสามารถกระจายสินค้าได้โดยทันที โดยปริมาณการส่งออกอยู่ที่ 263,000 ตัน มูลค่ารวม 63.4 พันล้านรูเปียห์อินโดนีเซีย หรือประมาณ 3.8 ล้านเหรียญสหรัฐ

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ ภาครัฐได้ปรับให้กระบวนการรับรองมีความคล่องตัวมากขึ้นผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล Siap Mutu ซึ่งเชื่อมโยงกับระบบ Indonesia National Single Window (INSW) ขณะเดียวกัน ยังมีหน่วยบริการควบคุมคุณภาพจำนวน 46 หน่วย ทั่วประเทศรองรับการให้บริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทั้งหมดนี้ตอกย้ำทิศทางเชิงนโยบายของอินโดนีเซียในการขยายบทบาทสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมงในตลาดโลกภายใต้กรอบมาตรฐานสากลอย่างเป็นระบบ

ที่มา: en.antaranews.com วันที่ 12 มกราคม 2568

ภาคเอกชนเรียกร้องให้อินโดนีเซียทบทวนโควตานำเข้าเนื้อสัตว์ 30,000 ตัน

อินโดนีเซียมีแผนการนำเข้าเนื้อสัตว์รวมประมาณ 297,000 ตันตลอดปี 2569 โดยกำหนดการจัดสรรโควตา 250,000 ตัน ให้แก่รัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ โควตาที่จัดสรรให้รัฐวิสาหกิจ ได้แก่ Berdikari และ Perusahaan Perdagangan Indonesia (PPI) เพื่อยกระดับการบริหารจัดการอุปทานอาหารภายใต้บทบาทนำของภาครัฐ โดยแบ่งเป็นเนื้อควายจากอินเดีย 100,000 ตัน เนื้อวัวจากบราซิล 75,000 ตัน และเนื้อสัตว์จากประเทศอื่น 75,000 ตัน ขณะที่โควตาอีกประมาณ 17,000 ตัน กำหนดเพื่อการใช้ในภาคอุตสาหกรรม

อย่างไรก็ตาม ภาคธุรกิจแสดงความกังวลต่อการกำหนดโควตาสำหรับผู้นำเข้าเอกชนเพียง 30,000 ตัน โดยระบุว่ามีผู้นำเข้าเอกชนประมาณ 108 ราย ได้รับสิทธิรวมเพียงเท่านี้ ซึ่งลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับโควตาปีก่อนหน้าที่ 180,000 ตัน ด้วยเหตุนี้ กลุ่มสมาคมธุรกิจจึงเรียกร้องให้ภาครัฐทบทวนนโยบายดังกล่าว โดยสมาคมผู้ประกอบการโปรตีนจากสัตว์แห่งอินโดนีเซีย (The Indonesian Animal Protein Entrepreneurs Association: APPHI) ระบุว่า ข้อจำกัดดังกล่าวอาจส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อภาคโรงแรมและร้านอาหาร เนื่องจากมีความต้องการเนื้อสัตว์เฉพาะประเภทและคุณลักษณะที่รัฐวิสาหกิจอาจไม่สามารถตอบสนองได้ครบถ้วน

ในทิศทางเดียวกัน สมาคมผู้ประกอบการและผู้แปรรูปเนื้อสัตว์แห่งอินโดนีเซีย (The Indonesian Meat Entrepreneurs and Processors Association: APPDI) เตือนว่า โควตาที่ลดลงอาจกระทบความต่อเนื่องทางธุรกิจ (business continuity) เนื่องจากผู้ประกอบการมักจัดทำแผนธุรกิจโดยอิง “โควตานำเข้าขั้นต่ำ” ของปีก่อนหน้า และหากโควตาไม่เพียงพออาจก่อให้เกิดการหยุดชะงักของอุปทาน (supply disruption) รวมถึงความเสี่ยงต่อเสถียรภาพการจ้างงาน ซึ่งอาจทำให้ภาคเอกชนพิจารณาปรับลดการจ้างงานเพื่อบริหารต้นทุน

ทั้งนี้ ผู้แทนภาคเอกชนเห็นพ้องเสนอให้ภาครัฐยกระดับความโปร่งใสในการสื่อสารเหตุผลและหลักเกณฑ์การปรับโควตา พร้อมทั้งเรียกร้องให้พิจารณายกเลิกกลไกโควตานำเข้าเนื้อวัวให้สอดคล้องกับคำสั่งของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่ให้ยุติการกำหนดเพดานนำเข้าสำหรับสินค้า “ที่มีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนจำนวนมาก” นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอเชิงหลักการว่าภารกิจการจัดหาเนื้อสัตว์เพื่อรองรับความต้องการภายในประเทศควรเป็นความรับผิดชอบร่วมระหว่างรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ยกเว้นกรณีที่มีการมอบหมายภารกิจเฉพาะ เช่น การรับมือภัยพิบัติ การรักษาเสถียรภาพราคา หรือการนำเข้าเนื้อควายจากอินเดียเป็นกรณีเฉพาะ

ที่มา: Jakartaglobe.id วันที่ 13 มกราคม 2568

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียมั่นใจบรรลุเป้าหมายคลังสำรองข้าวรัฐบาล (CBP) 4 ล้านตันในปี 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียแสดงความเชื่อมั่นว่า จะสามารถบรรลุเป้าหมายปี 2569 ในการจัดหาและดูดซับข้าวเข้าสู่คลังสำรองข้าวของรัฐบาล (CBP) ปริมาณ 4 ล้านตัน ได้สำเร็จ โดยเป้าหมายดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากการประชุมประสานงาน ว่าด้วยการดูดซับข้าวเปลือกปี 2569 ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม ได้แก่ Bulog และสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas)

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุภายหลังการประชุมว่า เป้าหมายการดูดซับในปี 2569 กำหนดไว้ที่ระดับ 4 ล้านตัน ในรูป “เทียบเท่าข้าวสาร” (rice equivalent) ซึ่งเป็นเป้าหมายของ Bulog และจะขับเคลื่อนผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐส่วนกลาง Bulog และเกษตรกร เพื่อให้กระบวนการผลิต การรับซื้อและดูดซับ ตลอดจนการบริหารจัดการข้าวเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นย้ำว่า การบรรลุเป้าหมายจำเป็นต้องอาศัยการประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า มาตรการดังกล่าวได้รับแรงหนุนจากแผนขยายพื้นที่เพาะปลูกในปี 2569 ซึ่งประเมินว่าจะเพิ่มขึ้นประมาณ 500,000 เฮกตาร์ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า อันจะช่วยเสริมความมั่นคงด้านปริมาณผลผลิตและความพร้อมด้านอุปทานอาหารภายในประเทศ

ด้าน Bulog ระบุว่า ได้เสริมความเข้มแข็งของยุทธศาสตร์การจัดซื้อ (procurement strategy) โดยให้ความสำคัญกับการดูดซับ CBP ปริมาณ 4 ล้านตันตามทิศทางของรัฐบาลในการรักษาความพึ่งพาตนเองด้านอาหาร (food self-sufficiency) ทั้งนี้ เป้าหมายปี 2569 ถือเป็นการเพิ่มขึ้นจากระดับ 3 ล้านตันที่ดำเนินการได้ในปี 2568 และคาดว่าจะเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของวาระความมั่นคงอาหารในระยะยาว ภายใต้การยกระดับการวางแผน การประเมินผลการดำเนินงาน และการกระจายทั่วประเทศที่มีเอกภาพมากขึ้น

ที่มา: metrotvnews.com วันที่ 13 มกราคม 2568

มาตรการภาษีศูนย์ภายใต้ IJEPA: อินโดนีเซียดันส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงไปญี่ปุ่น เสริมศักยภาพตลาดพรีเมียม

รัฐบาลอินโดนีเซียผ่านกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) อยู่ระหว่างจัดเตรียมมาตรการเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซียในตลาดญี่ปุ่น โดยมุ่งอำนวยความสะดวกแก่หน่วยแปรรูปสัตว์น้ำ (UPI) ในการใช้สิทธิอัตราภาษีนำเข้าเป็นศูนย์ (0%) สำหรับผลิตภัณฑ์ทูน่าและปลาโอ/สคิปแจ็กในกลุ่มสินค้าที่กำหนดภายใต้พิธีสารความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอินโดนีเซีย–ญี่ปุ่น (Indonesia–Japan Economic Partnership Agreement: IJEPA) ฉบับปรับปรุง ซึ่งปรับเงื่อนไขให้เอื้อต่อผลประโยชน์ของอินโดนีเซีย รวมถึงการยกเลิกพิกัดอัตราภาษี (tariff lines) จำนวน 4 รายการสำหรับผลิตภัณฑ์ทูน่าและปลาโอ/สคิปแจ็กแปรรูปบางประเภท

นาย Machmud รักษาการอธิบดีกรมเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทะเลและประมง ระบุว่า ก่อนการปรับปรุง IJEPA ผลิตภัณฑ์ทูน่ากระป๋องและทูน่าแปรรูปบางประเภทจากอินโดนีเซียที่ส่งออกไปญี่ปุ่นเคยถูกเรียกเก็บภาษีร้อยละ 9.6 ขณะที่การปรับปรุงครั้งนี้ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ อินโดนีเซียอยู่ในอันดับที่ 3 ของผู้ส่งออกทูน่ากระป๋องและทูน่าแปรรูปไปญี่ปุ่น ด้วยมูลค่าส่งออก 30.28 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยทบต้นต่อปี (CAGR) ร้อยละ 13.82 สูงกว่าคู่แข่งสำคัญ ได้แก่ ไทย (ร้อยละ 12.12) และฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 6.31).

ในส่วนการดำเนินการ KKP อยู่ระหว่างจัดทำหนังสือเวียนระดับรัฐมนตรีเพื่อกำหนดขั้นตอนการขอ “เลขทะเบียนสิทธิอัตราภาษีศูนย์” สำหรับทูน่าและปลาโอ/สคิปแจ็กแปรรูปที่ไม่ใช่สินค้ากระป๋อง ภายใต้รหัสระบบพิกัดศุลกากรของญี่ปุ่น (HS) 1604.14.091 และ 1604.14.099 โดยหน่วยแปรรูปสัตว์น้ำ (UPI) ที่ประสงค์ใช้สิทธิต้องขึ้นทะเบียนกับ KKP และเปิดรับการยื่นคำขอรอบแรกผ่านอีเมลภายในวันที่ 26 มกราคม 2569

ทั้งนี้ พิธีสาร IJEPA ฉบับปรับปรุงได้ลงนามเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2567 โดยฝ่ายอินโดนีเซียและญี่ปุ่น ขณะเดียวกัน ทูน่าและปลาโอ/สคิปแจ็กยังเป็นสินค้าออกสำคัญของอินโดนีเซีย โดยครองส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 17 และฝ่ายนโยบายของ KKP ให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานห้องเย็น (cold storage) เพื่อคงคุณภาพสินค้า เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน และสนับสนุนการขยายตลาดส่งออกไปยังปลายทางอื่นเพิ่มเติม

ที่มา: rri.co.id วันที่ 18 มกราคม 2569

ปรับโครงสร้างการเพาะปลูก: ดันเกษตรกรจากมันสำปะหลังสู่ข้าวโพด พร้อมอบรมเทคนิค ลดต้นทุน เพิ่มรายได้

หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่นของอินโดนีเซียอยู่ระหว่างการผลักดันการเพาะปลูกข้าวโพดให้เป็นทางเลือกด้านอาชีพที่มีศักยภาพสำหรับเกษตรกรในพื้นที่ ภายใต้ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารระดับภูมิภาค โดยแนวทางหลักดำเนินผ่านการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเพาะปลูก (cropping pattern transformation) จากเดิมที่เกษตรกรจำนวนหนึ่งพึ่งพามันสำปะหลังในฐานะพืชเศรษฐกิจหลักไปสู่การปลูกข้าวโพดอย่างเป็นขั้นตอน ทั้งนี้ ความสำเร็จของการเปลี่ยนผ่านขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสภาพพื้นที่เพาะปลูก ความพร้อมของทรัพยากรน้ำ ตลอดจนความคุ้นชินด้านการจัดการแปลงของเกษตรกร ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบควบคู่กัน

หัวหน้าสำนักงานความมั่นคงอาหาร (Food Security Office) นาง Elvira Umihanni ระบุว่า การขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวได้รับการสนับสนุนผ่านความร่วมมือกับศูนย์ฝึกอบรมด้านการเกษตร เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะเชิงเทคนิคให้แก่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกร โดยการฝึกอบรมครอบคลุมกระบวนการเพาะปลูก การบำรุงรักษา การจัดการแปลง และแนวทางเพิ่มผลิตภาพในภาคสนาม อันเป็นกลไกสำคัญในการลดข้อจำกัดด้านความพร้อมของกำลังคนและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สอดคล้องกับเป้าหมายการขยายพื้นที่ปลูกข้าวโพด

อย่างไรก็ตาม แม้ราคาข้าวโพดในตลาดปัจจุบันอยู่ในระดับที่เอื้ออำนวยต่อการผลิต ประเด็นท้าทายสำคัญยังอยู่ที่ประสิทธิภาพต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะต้นทุนปุ๋ยและค่าใช้จ่ายด้านการดูแลรักษาแปลงปลูก ซึ่งเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเห็นว่า หากสามารถบริหารจัดการต้นทุนดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ผลตอบแทนสุทธิของเกษตรกรย่อมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในมุมของภาคธุรกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โครงการนี้มีศักยภาพต่อยอดโอกาสทางเศรษฐกิจทั้งในมิติปลายน้ำและห่วงโซ่อุปทานปัจจัยการผลิตทางการเกษตร โดยหากมีการกำกับติดตามและให้คำปรึกษาเชิงเทคนิคอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการบริหารต้นทุนที่มีประสิทธิผล การเปลี่ยนผ่านสู่การปลูกข้าวโพดคาดว่าจะช่วยเพิ่มความหลากหลายของสินค้าเกษตร ยกระดับสวัสดิภาพของเกษตรกร และสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหารอย่างยั่งยืนในระดับภูมิภาค

ที่มา: rri.co.id วันที่ 19 มกราคม 2569

อินโดนีเซียดึงดูดลงทุน 3.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ ยกระดับสู่ห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม

อินโดนีเซียสามารถดึงดูดเงินลงทุนในภาคอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มตลอดปี 2568 รวมมูลค่า 62.8 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 3.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ) ซึ่งตอกย้ำยุทธศาสตร์การยกระดับบทบาทในห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก (Global value chain) โดยเงินลงทุนดังกล่าวมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ (Downstream development) เพื่อให้สามารถแปรรูปน้ำมันปาล์มภายในประเทศไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการลงทุน นาย Rosan Roeslani ระบุว่า แนวทางดังกล่าวมีเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจากทรัพยากรธรรมชาติ สร้างการจ้างงาน และก่อให้เกิดผลคูณทางเศรษฐกิจ (Multiplier effects) ในวงกว้าง ควบคู่กับการยกระดับขีดความสามารถแรงงานผ่านการเข้าถึงเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง

นอกจากนี้ นโยบายส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำไม่ได้จำกัดเฉพาะภาคน้ำมันปาล์ม หากยังขยายไปสู่ภาคส่วนอื่น เช่น ป่าไม้ เหมืองแร่ ประมง ตลอดจนปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ สอดคล้องกับวาระการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมระยะยาวของประเทศ อย่างไรก็ตาม แม้น้ำมันปาล์มยังเป็นสินค้ายุทธศาสตร์สำคัญ ภาคเหมืองแร่ โดยเฉพาะ การแปรรูปนิกเกิลยังคงเป็นสาขาที่ได้รับสัดส่วนเงินลงทุนด้านปลายน้ำสูงที่สุด

ขณะเดียวกัน ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ที่สุดของโลก อินโดนีเซียนำสินค้าโภคภัณฑ์ดังกล่าวไปสนับสนุนความมั่นคงด้านพลังงาน ผ่านโครงการเชื้อเพลิงชีวภาพ ซึ่งปัจจุบันกำหนดสัดส่วนการผสมน้ำมันปาล์มในเชื้อเพลิงที่ร้อยละ 40 และอยู่ระหว่างการทบทวนแนวทางปรับเพิ่มเป็นร้อยละ 50 แนวนโยบายนี้สะท้อนทิศทางการเพิ่มมูลค่าในประเทศ เสริมความยืดหยุ่นของภาคอุตสาหกรรม และลดการพึ่งพาการนำเข้าเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ

ที่มา: jakartaglobe.id วันที่ 20 มกราคม 2569

อินโดนีเซียกระตุ้นจังหวัด/อำเภอ เร่ง DOWNSTREAMING สร้างระบบนิเวศเกษตรธุรกิจ เพิ่มมูลค่าและรายได้เกษตรกร

อินโดนีเซียเพิ่มความเข้มข้นในการผลักดันนโยบายการพัฒนาภาคเกษตรปลายน้ำ (agricultural downstreaming) ในฐานะกลไกยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่ม (value creation) และเพิ่มรายได้เกษตรกร โดยนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้ขอให้รัฐบาลระดับภูมิภาคเร่งรัดการแปรรูปสินค้าเกษตรสำคัญ ได้แก่ มะพร้าว เม็ดมะม่วงหิมพานต์ และโกโก้ พร้อม เน้นย้ำว่า ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนมาตรการดังกล่าวให้เกิดผลเชิงปฏิบัติ ทั้งนี้ รัฐบาลกลางได้จัดสรรงบประมาณ 40 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 2.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ) เพื่อสนับสนุนพื้นที่ในการพัฒนา ขีดความสามารถด้านการแปรรูป (processing capacity) และเสริมความเข้มแข็งของระบบนิเวศธุรกิจการเกษตรระดับภูมิภาค (regional agribusiness ecosystems)

รมว.Amran ระบุว่า อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตมะพร้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก อย่างไรก็ตาม การส่งออกส่วนใหญ่ยังอยู่ในรูปวัตถุดิบ คิดเป็นมูลค่าประมาณ 24 ล้านล้านรูเปียห์ ขณะที่การแปรรูปสามารถยกระดับมูลค่าส่งออกได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยประเมินว่าอาจสูงถึง 896 ล้านล้านรูเปียห์ นอกจากนี้ แนวโน้มการบริโภคในตลาดโลกมีการปรับเปลี่ยน โดยเฉพาะในตลาดสำคัญ เช่น จีน ซึ่งมีความต้องการผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวเพิ่มขึ้น อาทิ กะทิ และน้ำมันมะพร้าว (TCO) ส่งผลเอื้อต่อการขยายมูลค่าในห่วงโซ่อุปทานมะพร้าว นอกจากนี้ สินค้าเกษตรอื่น ได้แก่ โกโก้ เม็ดมะม่วงหิมพานต์ และสีเสียดเทศ (gambier) ยังถูกประเมินว่ามีศักยภาพในการพัฒนาปลายน้ำเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของภาครัฐในการเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตรที่มีอุปสงค์สูงในตลาดโลก และสนับสนุนการเติบโตของรายได้เกษตรกรอย่างยั่งยืนในระดับประเทศ

ที่มา: en.antaranews.com วันที่ 21 มกราคม 2569

หมู่บ้านชาวประมง “แดง–ขาว” ปาปัว ยกระดับเป็นศูนย์บูรณาการตลาด–จัดเก็บ–กระจายสินค้าประมง

รัฐบาลจังหวัดปาปัว โดยสำนักงานกิจการทางทะเลและประมง (DKP) ได้ประกาศกำหนด “หมู่บ้านชาวประมงแดง–ขาว” (Kampung Nelayan Merah Putih) ในเมืองจายาปูราให้เป็นศูนย์บูรณาการด้านการตลาด การจัดเก็บ และการกระจายสินค้าผลิตภัณฑ์ประมง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับห่วงโซ่เศรษฐกิจภาคประมงแบบครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ (upstream–downstream) ควบคู่กับการส่งเสริมความพึ่งพาตนเองของชุมชนชายฝั่ง ทั้งนี้ นาย Iman Djuniawal หัวหน้าสำนักงาน DKP จังหวัดปาปัว ระบุว่า แนวคิดดังกล่าวได้รับการออกแบบให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของชาวประมง” ภายในพื้นที่เดียวกัน โดยประชากรประมาณร้อยละ 80 ในพื้นที่ประกอบอาชีพประมง จึงมีความจำเป็นต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแบบบูรณาการ เพื่อสนับสนุนให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจดำเนินไปอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวคาดว่าจะช่วยให้การค้าสัตว์น้ำเป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนสนับสนุนความยั่งยืนในระยะยาว

โครงการได้พัฒนาพื้นที่จากเดิมที่ทำหน้าที่เป็นเพียงจุดนำสัตว์น้ำขึ้นฝั่งให้เป็นศูนย์ดำเนินการแบบครบวงจร โดยผลผลิตจากการจับสัตว์น้ำจะได้รับการรวบรวม จัดเก็บ และกระจายอย่างเป็นระบบ พร้อมยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ และระบบห่วงโซ่ความเย็น (cold chain) ในภูมิภาคอินโดนีเซียตะวันออก ทั้งนี้ พื้นที่ได้รับการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุน ได้แก่ ท่าเทียบเรือสำหรับขนถ่ายสินค้า ห้องประชุมชาวประมง สถานีบริการเชื้อเพลิงเฉพาะสำหรับชาวประมง (SPBUN) และศูนย์อาหาร/ศูนย์รวมกิจกรรมเชิงพาณิชย์ โดยมาตรการดังกล่าวมุ่งเพิ่มมูลค่าของผลผลิตประมง และยกระดับประสิทธิภาพการจัดเก็บและการขนส่งให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพสินค้า ตลอดจนส่งเสริมการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในพื้นที่

นอกจากนี้ แนวคิด “หมู่บ้านชาวประมงแดง–ขาว” ยังถูกออกแบบให้เชื่อมโยงศักยภาพ การท่องเที่ยวชายฝั่ง เพื่อขยายฐานรายได้ในระดับพื้นที่ โดยเมื่อระบบการตลาดและการกระจายสินค้ามีความเข้มแข็งมากขึ้น โครงการมีแนวโน้มส่งเสริมการกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ชาวประมงปาปัวอย่างครอบคลุม และเพิ่มความพร้อมด้านอุปทานสัตว์น้ำคุณภาพสำหรับตลาดที่กว้างขึ้นในปี 2569

ที่มา: rri.co.id วันที่ 22 มกราคม 2568

รมว.เกษตรอินโดนีเซียย้ำคุมเข้มตรวจสอบราคาลูกไก่แรกเกิดและเนื้อโค เพื่อคุ้มครองเกษตรกรรายย่อยและผู้บริโภค

เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency) ย้ำถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าปศุสัตว์สำคัญ ได้แก่ ไก่เนื้อ ไข่ไก่ และเนื้อโค เพื่อคุ้มครองเกษตรกรรายย่อยควบคู่กับการดูแลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงอาหารได้ในราคาที่เหมาะสม ทั้งนี้ ได้กำชับให้ผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่อุปทานปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ “ราคาขายปลีกสูงสุด” (Highest Retail Price: HET) และ “ต้นทุนการผลิตอ้างอิง” (Cost of Production: HPP) อย่างเคร่งครัด พร้อมระบุว่า หากมีการกระทำที่ส่งผลเสียต่อผู้บริโภคจะถูกดำเนินการตามกฎหมายโดยไม่ผ่อนปรน

Bottom of Form

รมว. Amran ระบุว่า หากพบการจำหน่ายสินค้าเกินกว่าราคา HET หรือไม่เป็นไปตามกรอบราคาและต้นทุนอ้างอิงที่กำหนด จะมีมาตรการบังคับใช้ที่เข้มงวด ซึ่งรวมถึงการถอนใบอนุญาตประกอบการ ขณะเดียวกัน รัฐบาลยืนยันว่าปริมาณสำรองสินค้าโภคภัณฑ์ปศุสัตว์อยู่ในระดับเพียงพอ โดยเฉพาะไข่ไก่และเนื้อสัตว์ จึงเอื้อต่อการคงเสถียรภาพราคาเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม ราคาไก่มีชีวิต ณ ระดับฟาร์ม (Live chicken at farm level) ในปัจจุบันอยู่ต่ำกว่าราคาอ้างอิงการผลิต (Production Reference Price: HAP) โดยราคาซื้อขายไก่มีชีวิตจริงอยู่ที่ประมาณ 23,000 รูเปียห์/กก. ขณะที่ราคาอ้างอิงอยู่ที่ 25,000 รูเปียห์/กก. นอกจากนี้ ราคาลูกไก่แรกเกิด (Day-Old Chick: DOC) ซึ่งได้มีข้อตกลงกำหนดไว้ในการประชุมเดือนธันวาคม 2568 ไว้ที่ 11,500 รูเปียห์/ตัว ยังคงพบว่ามีการขายในพื้นที่สูงถึงประมาณ 14,000–15,000 รูเปียห์/ตัว ส่งผลให้ต้นทุนของเกษตรกรรายย่อยเพิ่มสูงขึ้น จึงมีการเน้นย้ำให้ราคาลูกไก่ไข่ (DOC layer) ต้องเป็นไปตามข้อตกลงที่ได้กำหนดไว้

-โปรดอ่านต่อหน้าถัดไป-

รมว.เกษตรอินโดนีเซียย้ำคุมเข้มตรวจสอบราคาลูกไก่แรกเกิดและเนื้อโค เพื่อคุ้มครองเกษตรกรรายย่อยและผู้บริโภค

เพื่อจัดการปัญหาที่เกิดขึ้น รมว. Amran ได้มอบหมายให้หน่วยเฉพาะกิจด้านอาหาร (Food Task Force) ดำเนินการตรวจสอบอย่างละเอียดตลอดห่วงโซ่ตั้งแต่ต้นน้ำ เพื่อค้นหาการกระทำผิดในระดับผู้ประกอบการหรือผู้กระจายสินค้า และกำหนดมาตรการบังคับใช้แบบ “ไม่ยอมรับการฝ่าฝืน” โดยระบุว่าหากพบการกักตุน การบิดเบือนราคา หรือการกระทำอื่นใดที่ผิดกฎหมาย จะดำเนินการอย่างเด็ดขาด รวมถึงการสั่งปิดกิจการและเพิกถอนใบอนุญาต นอกจากนี้ ในเชิงมาตรการระยะยาว รัฐบาลมีแผนจัดตั้งโรงงานผลิตอาหารสัตว์และโรงงานผลิตลูกไก่ภายใต้รัฐจำนวน 12 แห่ง ซึ่งมีกำหนดเปิดตัวในวันที่ 28 มกราคม 2569 ภายใต้โครงการพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมไก่แบบครบวงจร (Integrated Chicken Downstream Development Program) โดยมีการสนับสนุนงบประมาณประมาณ 20 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดี Prabowo Subianto

มาตรการกำกับดูแลด้านราคาดังกล่าวครอบคลุมถึงภาคเนื้อโค รวมถึงผู้นำเข้าโคขุน โดยในปี 2569 รัฐบาลได้ออกใบอนุญาตนำเข้าโคประมาณ 700,000 ตัว ซึ่งประเมินว่าเพียงพอสำหรับความต้องการทั้งปี ทั้งนี้ รมว. Amran ยืนยันว่าจะไม่ยอมรับการปรับขึ้นราคาโดยไม่มีเหตุผล และระบุว่า ปัจจุบันราคาจำหนายเนื้อในตลาดยังต่ำกว่าต้นทุนการผลิตอ้างอิง (HPP) โดย HPP อยู่ที่ 56,000 รูเปียห์/กก. ขณะที่ราคาตลาดอยู่ที่ประมาณ 55,000 รูเปียห์/กก. จึงได้สั่งการให้ตรวจสอบผู้มีพฤติการณ์บิดเบือนราคาเพิ่มเติม

นอกจากนี้ ได้กำชับการกำกับดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคยุทธศาสตร์ล่วงหน้าก่อนเดือนรอมฎอน ได้แก่ ข้าว น้ำตาล น้ำมันปรุงอาหาร เนื้อโค ไก่ ไข่ และหอมแดง เพื่อป้องกันการกักตุนและการฉวยโอกาสขึ้นราคาตลอดห่วงโซ่การกระจายสินค้า โดยผู้แทนสำนักงานข่าวกรองและความมั่นคง สำนักงานตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย ยืนยันถึงความพร้อมที่จะร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรักษาเสถียรภาพปริมาณและราคาสินค้าอาหารก่อนช่วงรอมฎอนและอีดิลฟิตรี และดำเนินการตามกฎหมายต่อการกระทำผิดด้านการกระจายสินค้า การกักตุน และการบิดเบือนราคาอย่างเคร่งครัด

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 23 มกราคม 2568

Bukittinggi Veterinary Center เสริมมาตรฐานงานเฝ้าระวังโรค จัดอบรมทบทวนการเก็บ–จัดการตัวอย่างตาม SOP และ Biosafety

ระหว่างวันที่ 20 – 22 มกราคม 2569 Bukittinggi Veterinary Center ได้จัดกิจกรรม “การทบทวนความรู้ด้านการเก็บและการจัดการตัวอย่าง (Sample Collection and Handling Refresher)” ภายในหน่วยงาน เพื่อยกระดับสมรรถนะด้านเทคนิคของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ภาคสนาม ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการสนับสนุนการดำเนินงานเฝ้าระวังโรค การตรวจวิเคราะห์ และการให้บริการด้านสัตวแพทย์ให้เป็นไปตามมาตรฐาน รวมถึงคงไว้ซึ่งคุณภาพของผลการทดสอบ

นาง Rina Hartini หัวหน้ากลุ่มงานบริหาร ซึ่งปฏิบิติหน้าที่ผู้แทนหัวหน้าศูนย์ฯ ระบุว่า กิจกรรมครั้งนี้เป็นมาตรการเชิงยุทธศาสตร์เพื่อธำรงความสม่ำเสมอและความเป็นมืออาชีพของบุคลากร โดยเน้นว่าการเก็บและจัดการตัวอย่างอย่างถูกต้องเป็นขั้นตอนพื้นฐานที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของตัวอย่าง ตั้งแต่กระบวนการเก็บจนถึงการตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ ทั้งนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุนโครงการควบคุมและป้องกันโรคสัตว์ ตลอดจนช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการให้บริการด้านสัตวแพทย์ของศูนย์ฯ

ด้านนาย Ebenur Rahmadani ผู้จัดการฝ่ายเทคนิคของศูนย์ฯ เน้นย้ำว่า ความคลาดเคลื่อนในระยะเริ่มต้นของการเก็บและการจัดการตัวอย่างอาจส่งผลโดยตรงต่อความถูกต้องเชิงวิชาการและความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบ ดังนั้น กิจกรรมครั้งนี้จึงให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติงานมาตรฐาน (SOP) หลักความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosafety) และเทคนิคการจัดการตัวอย่างที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่แม่นยำและเชื่อถือได้

กิจกรรมประกอบด้วยการบรรยายและการฝึกปฏิบัติ โดยเนื้อหาครอบคลุมองค์ความรู้ด้านโรคสัตว์จากเชื้อแบคทีเรีย ปรสิต และไวรัส หลักเกณฑ์การเลือวิธีการทดสอบและประเภทตัวอย่างที่เหมาะสม ตลอดจนกระบวนการจัดการตัวอย่างตั้งแต่การบรรจุหีบห่อ การเก็บรักษา ไปจนถึงการส่งต่อเข้าสู่ห้องปฏิบัติการ ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกการเก็บตัวอย่างตาม SOP และการจัดการตัวอย่างอย่างถูกต้อง เพื่อให้ตัวอย่างเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและคงไว้ซึ่งความเที่ยงตรงของผลการทดสอบ

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 23 มกราคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเริ่มดำเนินโครงการรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย ปี 2569 จัดสรรวัคซีน 4 ล้านโดสใน 29 จังหวัด

เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2569 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้ประกาศเริ่ม “เดือนรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot-and-Mouth Disease: FMD)” อย่างเป็นทางการในเดือนมกราคม 2569 ภายใต้มาตรการควบคุมและลดการแพร่กระจายของโรคปากและเท้าเปื่อยในอินโดนีเซีย โดยในปีงบประมาณนี้ได้จัดสรรวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยจำนวน 4 ล้านโดส จากงบประมาณแผ่นดิน (APBN) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานฉีดวัคซีนใน 29 จังหวัดที่เป็นพื้นที่โรคประจำถิ่น

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เน้นย้ำว่า การฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยเป็นองค์ประกอบสำคัญของยุทธศาสตร์ระดับชาติในการควบคุมโรคติดต่อในสัตว์ โดยเป็นมาตรการเชิงป้องกันควบคู่กับการตอบโต้สถานการณ์ เพื่อคงไว้ซึ่งสุขภาพสัตว์เลี้ยงอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ทั้งนี้ได้ยืนยันถึงความพร้อมของวัคซีนที่มีความปลอดภัย คุณภาพได้มาตรฐาน และสามารถการกระจายวัคซีนสู่พื้นที่ได้อย่างทันท่วงที โดยการส่งมอบวัคซีนระยะแรกในปี 2569 ถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการตาม “แผนที่ทาง (Roadmap) การควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อยระดับชาติ”

ทั้งนี้ การดำเนินงาน “เดือนรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย” ประจำปี 2569 กำหนดดำเนินการ 2 ช่วงเวลา ได้แก่ เดือนมกราคม–มีนาคม และเดือนกรกฎาคม–กันยายน โดยการฉีดวัคซีนปีละสองรอบมีวัตถุประสงค์เพื่อคงระดับภูมิคุ้มกันของสัตว์เลี้ยงให้เหมาะสมต่อการป้องกันเชื้อไวรัส FMD อย่างต่อเนื่อง สำหรับระยะเริ่มต้น ได้มีการกระจายวัคซีนครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2569 โดยจัดส่งวัคซีนจำนวน 30,000 โดสไปยังเขตปกครองพิเศษยอกยาการ์ตา (DIY) และจำนวน 100,000 โดสไปยังจังหวัดชวากลาง ซึ่งถูกกำหนดเป็นพื้นที่ลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน

ด้านนาย Hendra Wibawa ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ ได้เชิญชวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์มีส่วนร่วมต่อความสำเร็จของโครงการฉีดวัคซีน โดยเข้าร่วมครบทุกขั้นตอนของการฉีดวัคซีน ตลอดจนกิจกรรมการสื่อสารให้ข้อมูล และการให้ความรู้ที่เจ้าหน้าที่ภาคสนามดำเนินการ ทั้งนี้ การฉีดวัคซีนอยู่ระหว่างการดำเนินงานแบบเป็นขั้นตอนตามการแบ่งเขต (zoning) เพื่อให้สัตว์เลี้ยงในแต่ละพื้นที่ได้รับความคุ้มครองสูงสุด โดยรอบการฉีดวัคซีนในเดือนมกราคม–มีนาคมจะดำเนินการซ้ำอีกครั้งในเดือนกรกฎาคม–กันยายน ภายใต้วงจัดสรรวัคซีนรวมประมาณ 4 ล้านโดส เพื่อเพิ่มประสิทธิผลการควบคุมโรค ลดความเสี่ยงการแพร่ระบาด รักษาสุขภาพสัตว์เลี้ยง และสนับสนุนความต่อเนื่องของการผลิตอาหารจากสัตว์และความมั่นคงด้านอาหารของประเทศใน ระยะยาว

ที่มา กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรววงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 26 มกราคม 2569

สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซียหนุนผู้ประกอบการยางพาราปรับสู่ "อุตสาหกรรมสีเขียว" ลดการปล่อยคาร์บอนตามพันธกรณี Paris Agreement

คณะกรรมาธิการที่ 7 สภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Commission VII of the DPR RI) ได้ส่งเสริมให้บริษัทอุตสาหกรรมยางพาราทุกแห่ง รวมถึงผู้ประกอบการในจังหวัดสุมาตราเหนือ นำแนวทาง "อุตสาหกรรมสีเขียว" (green industry) ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแนวโน้มด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนในระดับสากล

นาย Lamhot Sinaga รองประธานคณะกรรมาธิการที่ 7 ระบุว่า การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียวเป็นประเด็นสำคัญในระดับโลก อันมีความเกี่ยวข้องกับความพยายามลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและคาร์บอนเครดิต โดยเชื่อมโยงกับพันธกรณีตามความตกลงปารีส (Paris Agreement) ทั้งนี้ได้กล่าวระหว่างการลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมและติดตามงาน (specific working visit) ณ อำเภอซิมาลุงกุน จังหวัดสุมาตราเหนือ

ในโอกาสดังกล่าว มีการเน้นย้ำให้บริษัทอุตสาหกรรมยางพาราที่อยู่ระหว่างการปรับตัวหรือยังมิได้ดำเนินการตามแนวทางอุตสาหกรรมสีเขียว เร่งดำเนินการเปลี่ยนผ่านสู่กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดของเสียและมลพิษจากกระบวนการผลิต และปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ซึ่งคาดว่าจะส่งผลเชิงบวกต่อศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราโดยรวม

นาย Lamhot Sinaga ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าคณะในกิจกรรมลงพื้นที่ตรวจเยี่ยม ณ บริษัท PT Bridgestone Sumatera Rubber Estate ในอำเภอซิมาลุงกุน ได้ขอให้ผู้ประกอบการยางพาราในจังหวัดสุมาตราเหนือให้ความสำคัญต่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากผลผลิตยางพาราของอินโดนีเซียในช่วงที่ผ่านมาอยู่ในแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ ได้มีการระบุว่า ยางพาราเคยเป็นสินค้าเกษตรส่งออกสำคัญของประเทศ แต่ปัจจุบันความสำคัญลดลง โดยเกษตรกรจำนวนมากลดความสนใจในการปลูกยางพาราและหันไปปลูกปาล์มน้ำมันมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความท้าทายต่อความต่อเนื่องของฐานการผลิตและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางพาราในระยะต่อไป

ที่มา: antaranews.com วันที่ 27 มกราคม 2569

อินโดนีเซียขยายการเข้าถึงตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปยังไต้หวันและเกาหลีใต้

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) กำลังเร่งผลักดันการขยายการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสู่ตลาดโลก รวมถึงการเพิ่มการเข้าถึงตลาดไต้หวันและเกาหลีใต้ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างการค้าระหว่างประเทศและเพิ่มรายได้จากเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้ จำนวนสถานประกอบการแปรรูปสัตว์น้ำของอินโดนีเซียที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานกำกับดูแลของไต้หวันและเกาหลีใต้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สามารถส่งออกผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดดังกล่าวได้มากขึ้น

นาง Ishartini หัวหน้าหน่วยงานควบคุมคุณภาพ (Quality Control Agency) เปิดเผยว่า มีสถานประกอบการแปรรูปสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นอีก 33 แห่งที่ได้รับการรับรองเพื่อการส่งออก ส่งผลทำให้จำนวนสถานประกอบการของอินโดนีเซียที่มีสิทธิส่งออกไปยังเกาหลีใต้เพิ่มเป็น 710 ราย และไปยังไต้หวันเพิ่มเป็น 711 ราย ตามลำดับ การรับรองเพิ่มเติมดังกล่าวคาดว่าจะช่วยยกระดับสมรรถนะการส่งออก โดยเฉพาะเพื่อรองรับความต้องการที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นก่อนเทศกาลตรุษจีนปี 2569 พร้อมทั้งระบุว่า แนวโน้มการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปยังทั้งสองตลาดยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ในปี 2568 อินโดนีเซียส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปยังเกาหลีใต้ปริมาณ 26,107 ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 87.3 ล้านเหรียญสหรัฐ และส่งออกไปยังไต้หวันปริมาณ 57,308 ตัน มูลค่าประมาณ 106.3 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยผลิตภัณฑ์หลักที่ส่งออกไปยังเกาหลีใต้ ได้แก่ เม็ดกุ้งสำหรับผลิตแครกเกอร์ (Shrimp cracker pellets) สาหร่ายแห้ง (Dried seaweed) ซูริมิแช่แข็ง (Frozen surimi) และกุ้งแดง (Red shrimp) ขณะที่ไต้หวันนำเข้า สัตว์น้ำเปลือกแข็งมีชีวิต (Live shellfish) ปลาหมึกแช่แข็ง (Frozen squid) และเนื้อส่วนท้องปลานิล (Tilapia belly meat)

สำหรับหมายเลขอนุมัติ (Approval number) เพื่อการส่งออกดังกล่าวจะออกโดยหน่วยงานของประเทศผู้นำเข้า ภายหลังการตรวจประเมินอย่างเข้มงวดด้านสุขอนามัย สิ่งแวดล้อม และมาตรฐานความปลอดภัยอาหารของสถานประกอบการแปรรูป เพื่อให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ทั้งนี้ ด้วยการได้รับการยอมรับสถานประกอบการในวงกว้างมากขึ้น คาดว่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของอินโดนีเซียจะมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และเพิ่มสัดส่วนการมีส่วนสนับสนุนต่อรายได้ของรัฐอย่างมีนัยสำคัญ

ที่มา: antaranews.com วันที่ 29 มกราคม 2569

อินโดนีเซียพร้อมยกระดับบทบาทบนเวทีโลกด้วยโครงการเรือประมง 1,500 ลำ

อินโดนีเซียเป็นประเทศหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีพื้นที่ทางทะเลประมาณ 6.4 ล้านตารางกิโลเมตร ส่งผลให้ดินแดนทางทะเลดังกล่าวเป็นแหล่งรวมความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก น่านน้ำของอินโดนีเซียมีศักยภาพทางเศรษฐกิจมหาศาล ตั้งแต่ทรัพยากรประมงที่ประเมินว่ามีปริมาณมากกว่า 12 ล้านตันต่อปีไปจนถึงแนวปะการังอุดมสมบูรณ์ที่ทำหน้าที่เสมือน "ปอดของมหาสมุทร" ทรัพยากรเหล่านี้มิใช่เพียงตัวเลขเชิงปริมาณ หากยังเป็นสินทรัพย์เชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดบทบาทของอินโดนีเซียให้เป็นศูนย์กลางของเศรษฐกิจทะเลโลก โดยเฉพาะในภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการังของโลก ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระจายอยู่ในเขตการจัดการประมงทั้ง 11 แห่ง (Fisheries Management Areas: WPP) สามารถเป็นแหล่งโปรตีนที่ยั่งยืน หากได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ความมั่งคั่งทางทะเลดังกล่าวครอบคลุมสินค้าประมงมูลค่าสูง เช่น ปลาทูน่า ปลาสคิปแจ็กทูน่า ตลอดจนกุ้งและล็อบสเตอร์ ซึ่งมีความต้องการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในตลาดระหว่างประเทศ

ภายใต้การใช้ประโยชน์พื้นที่ทางทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ อินโดนีเซียจึงมีโอกาสสำคัญในการก้าวขึ้นเป็นผู้นำด้านการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงควบคู่กับการธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงด้านอาหารของประเทศสำหรับคนรุ่นถัดไป ในกรอบดังกล่าว รัฐบาลอินโดนีเซียโดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้เริ่มดำเนินการระยะเริ่มต้นของโครงการก่อสร้างเรือประมงขนาดใหญ่รวม 1,582 ลำอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี 2569 เป็นต้นไป โดยหัวหน้าหน่วยงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและการประมง (BPPSDM) นาย I Nyoman Radiarta ชี้แจงว่า ในจำนวนดังกล่าว 1,000 ลำ จะเป็นเรือประมงขนาดระวางบรรทุก 30 กรอสตัน (Gross Tons: GT) เพื่อจัดสรรให้แก่ "หมู่บ้านชาวประมงแดง–ขาว" ทั่วประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดให้กระบวนการต่อเรือทั้งหมดดำเนินการภายในประเทศ เพื่อยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศและสร้างโอกาสการจ้างงานในวงกว้าง โดยโครงการดังกล่าวจะดำเนินต่อเนื่องเป็นขั้นตอนจนถึงปี 2571 และถือเป็นกลไกสำคัญในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลของอินโดนีเซียอย่างเต็มศักยภาพเพื่อเสริมบทบาทของประเทศในฐานะศูนย์กลางด้านอาหารของโลก

เรือขนาด 30 กรอสตันมิใช่เพียงเรือประมงทั่วไป หากแต่ได้รับการออกแบบให้มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มศักยภาพรายได้ของชาวประมงด้วยระยะปฏิบัติการที่ไกลขึ้นจนสามารถออกทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zone: EEZ) ควบคู่กับขีดความสามารถด้านการเก็บรักษาความเย็น (cold storage) ที่สูงขึ้น เรือประมงขนาด 30 กรอสตันหนึ่งลำจึงมีศักยภาพในการสร้างรายได้ต่อเดือนเป็นมูลค่าหลายร้อยล้านรูเปียห์จากสัตว์น้ำคุณภาพส่งออก การเพิ่มสมรรถนะดังกล่าวจะช่วยยกระดับสถานะของชาวประมงดั้งเดิมให้ขยับสู่การเป็นผู้ประกอบการประมงระดับกลางที่มีความมั่นคงและอิสระทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น

-โปรดอ่านต่อหน้าถัดไป-

อินโดนีเซียพร้อมยกระดับบทบาทบนเวทีโลกด้วยโครงการเรือประมง 1,500 ลำ

อย่างไรก็ตาม เรือประมงที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจำเป็นต้องอาศัยกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง KKP จึงเร่งดำเนินการยกระดับทักษะของชาวประมงและผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันด้านการประมงให้มีขีดความสามารถในระดับนานาชาติ ลูกเรือบนเรือประมงสมัยใหม่จำเป็นต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการเดินเรืออิเล็กทรอนิกส์ เทคนิคการทำประมงที่มีประสิทธิภาพ และมาตรฐานความปลอดภัยทางทะเลระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังต้องมีทักษะในการดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำบนเรือ (on-board handling) เพื่อคงมูลค่าทางการค้าไว้ในระดับสูงเมื่อขึ้นฝั่ง ตลอดจนต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดด้านการทำประมงอย่างยั่งยืน

แผนยุทธศาสตร์ขนาดใหญ่นี้ได้รับความสนใจจากต่างประเทศอย่างกว้างขวาง รวมถึงการสนับสนุนอย่างเต็มรูปแบบจากรัฐบาลสหราชอาณาจักรในการประชุมทวิภาคีที่กรุงลอนดอน เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2569 ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้รับการยืนยันเจตนารมณ์จากนายกรัฐมนตรี Keir Starmer ในการสนับสนุนการลงทุนสำหรับโครงการก่อสร้างเรือประมงจำนวน 1,500 ลำ ขณะเดียวกัน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี นาย Teddy Indra Wijaya ระบุว่า โครงการเมกะโปรเจกต์ดังกล่าวมีศักยภาพในการรองรับการจ้างงาน 600,000 ตำแหน่ง โดยรวมถึงลูกเรือประมง 30,000 คน และแรงงานในภาคการต่อเรือภายในประเทศอีกประมาณ 400,000 คน

จุดแข็งของอินโดนีเซียภายใต้แผนดังกล่าวอยู่ที่ความสามารถในการสร้างสมดุลระหว่างศักยภาพการผลิตทางทะเลกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) ซึ่งกำหนดให้ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ไม่เกินขีดความสามารถในการทดแทนตัวเองของระบบนิเวศทางทะเล การใช้เครื่องมือประมงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมควบคู่กับระบบติดตามตรวจสอบผ่านดาวเทียม ช่วยให้มั่นใจได้ว่าเรือรุ่นใหม่เหล่านี้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศท้องทะเล และไม่ทำลายชนิดพันธุ์ที่อยู่ในสถานะได้รับการคุ้มครอง ส่งผลให้ทรัพยากรทางทะเลยังคงความอุดมสมบูรณ์สำหรับอนาคต

ภายใต้การผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่ การกำกับดูแลอย่างเข้มงวด และการสนับสนุนจากประชาคมระหว่างประเทศ อินโดนีเซียกำลังแสดงให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมว่า “เศรษฐกิจสีน้ำเงิน” (blue economy) มิได้เป็นเพียงแนวคิดในเชิงวาทกรรม โครงการต่อเรือประมงครั้งนี้จึงเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ของพันธกิจในการพิทักษ์ “ทองคำสีน้ำเงิน” ควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างครอบคลุมสำหรับชุมชนชายฝั่งในทุกภูมิภาค นับเป็นบทใหม่ของความรุ่งเรืองทางทะเลของอินโดนีเซีย ซึ่งชาวประมงทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนความมั่งคั่งของชาติ

ที่มา: republika.co.id วันที่ 29 มกราคม 2569